

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan svare hr. Svend Andersen, at eksportkreditrådet er sammensat af repræsentanter for erhvervsorganisationerne, fagbevægelsen og andre involverede ministerier, og de har et selvstændigt ansvar med hensyn til den politik, der føres. Jeg har allerede svaret, at de har været meget fleksible, og det er jeg overbevist om at de også vil være i fremtiden. De skal også overholde det krav, som folketinget har stillet om, at der på længere sigt skal være balance mellem indtægter og udgifter, og når vi ikke kan få lov til at sætte præmierne i vejret, kan vi selvfølgelig heller ikke løbe de meget store risici, for så bliver der endnu større underskud.

Vi er i ministeriet parat til at kommentere alle synspunkter, naturligvis også vedrørende Danmarks skibskreditfonds midler. Vi er også parat til at svare på alle spørgsmål.

Jeg kan sige til hr. Rahbæk Møller, at det jo aldrig har været meningen, at staten alene skulle holde liv i værfterne ved hjælp af skibsordrer fra det offentlige. Vi har villet nævne dette element i skibsværftspakken, og det er da givet, at staten har en chance for at få nogle skibe billigt i øjeblikket, netop fordi værfterne er indstillet på at bygge til meget lave priser.

Det er rigtigt, at Danmarks skibskreditfond gennem årene har kostet det offentlige mange penge indirekte, og vi ved jo også alle sammen, at disse penge er taget ud af Nationalbankens budget. Som ordningen har virket, var det jo således, at rederne fik en portion obligationer, som de kunne gå op til Hoffmeyer og få pari for, og så måtte Hoffmeyer sælge disse obligationer på markedet, og da vi en overgang havde meget lave kurser, blev udgiften naturligvis større, end den bliver i dag, hvor vi heldigvis har en situation, hvor kurserne nærmer sig pari.

Jeg er glad for fru Aase Olesens indlæg også her i anden omgang. Jeg er også glad for den støtte, som fru Aase Olesen sagde at jeg ville få fra det radikale venstre, når det drejede sig om at forhindre det enorme pres, som så mange forskellige lægger på industriministeren. Jeg skal nok holde til det pres, for det kan jeg klare, når jeg har fru Aase Olesen ved min side. Det er meget, meget vigtigt.

Endelig skal jeg sige til hr. Erling Jensen, at jeg naturligvis håber, at den ærede formand for erhvervsudvalget har ret i, at vi har nået bunden, og jeg håber, at vi kan arbejde os ud af de vanskeligheder, værfterne i øjeblikket står i.

Nu må vi jo erkende, at denne krise startede for mange år siden. Det var vel i begyndelsen af 1970'erne, at det virkelig begyndte at gå galt, og vi har op til denne dag mistet halvdelen af arbejdspladserne på skibsværfterne. Nu har det kulmineret. Det har jo i mange år været således, at vi kunne forvente, at situationen ville blive alvorlig. Nu bliver den desværre alvorlig på det tidspunkt, hvor jeg sidder i stolen, og det må jeg selvfølgelig tage med, men jeg kan ikke acceptere, at jeg er kommet for sent. Jeg kan acceptere, at hr. Erling Jensen siger, at det er alt for lidt, det er i orden, men det kan ikke være rimeligt at sige, det er for sent. Jeg har ventet på forslagene fra industriministeriets kontaktudvalg vedrørende skibsværftsindustrien, og dem modtog jeg den 20. september, og derfor har jeg endda arbejdet meget hurtigt. Det var også, fordi jeg vidste, at der ville komme noget, så jeg var forberedt på at finde frem til nogle ordninger og havde også forberedt regeringens medlemmer på, at det var nødvendigt, at jeg fik mulighed for at fremsætte nogle forslag, der kunne hjælpe værfterne.

Hr. Erling Jensen taler også om kompensation, for det er jo det, det drejer sig om, statsstøtte. Ja, man kalder det matching, men vi kan lige så godt nævne tingene, som de er. Matching ved ingen rigtig hvad er, men kompensation, det kender man. Det er penge på bordet, og statsstøtte ved man skal hentes i statskassen. Det er det, det drejer sig om. Jeg har som sagt gjort en helhjertet indsats for at klare forholdene inden for de rammer, som regeringen nu kan acceptere, men vi kan altså ikke gå med til at ændre vores industripolitik på et afgørende punkt. Vi har hidtil haft nogle meget fordelagtige finansieringsordninger. I og med, at regeringens politik slår igennem og vi får en lavere rente, får disse ordninger ikke helt den værdi, de har haft. Men man må forsøge at klare sig med de midler, som det nu er politisk muligt at få igennem, og jeg håber på, vi får et fornuftigt og positivt udvalgsarbejde, hvor vi kan få alle oplysninger frem på bordet og kan forhandle os frem til de bedst mulige forhold.